

கற்கண்டு

இயல்
மூன்று

ஒரெழுத்து ஒருமொழி, பகுபதம், பகாப்பதம்

ஒரெழுத்து ஒருமொழி

ஈ, பூ, கை ஆகிய எழுத்துகளைக் கவனியுங்கள்.

இவை ஒவ்வொன்றிற்கும் பொருள் உண்டு. இவ்வாறு ஒர் எழுத்தே பொருள் தரும் சொல்லாக அமைவதை ஒரெழுத்து ஒரு மொழி என்பர்.

நன்னூல் என்னும் இலக்கண நூலை எழுதிய பவணந்தி முனிவர் தமிழில் நாற்பத்திரண்டு ஒரெழுத்து ஒருமொழிகள் உள்ளன எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவற்றில் நொ, து ஆகிய இரண்டு சொற்களைத்தவிர ஏனைய நாற்பது சொற்களும் நெடில் எழுத்துகளாக அமைந்தவை ஆகும்.

தெரிந்து தெளிவோம்

ஒரெழுத்து ஒரு மொழிகளும் அவற்றின் பொருளும்

1. ஆ- பசு 2. ஈ- கொடு 3. ஊ- இறைச்சி 4. ஏ- அம்பு 5. ஐ- தலைவன் 6. ஒ - மதகுநீர்
- தாங்கும் பலகை 7. கா- சோலை 8. கூ- பூமி 9. கை- ஒழுக்கம் 10. கோ-அரசன்
11. சா- இறந்துபோ 12. சீ- இகழ்ச்சி 13. சே- உயர்வு 14. சோ- மதில்
15. தா- கொடு 16. தீ- நெருப்பு 17. தூ- தூய்மை 18. தே- கடவுள் 19. தை- தைத்தல்
20. நா- நாவு 21. நீ- முன்னிலை ஒருமை 22. நே- அன்பு 23. நை- இழிவு
24. நோ- வறுமை 25. பா- பாடல் 26. பூ- மலர் 27. பே - மேகம் 28. பை- இளமை
29. போ- செல் 30. மா- மாமரம் 31. மீ- வான் 32. மூ - மூப்பு 33. மே- அன்பு
34. மை- அஞ்சனம் 35. மோ- மோத்தல் 36. யா- அகலம் 37. வா- அழைத்தல்
38. வீ- மலர் 39. வை- புல் 40. வெள- கவர் 41. நொ- நோய் 42. து- உண் .

ஆ, ஈ, கை, சீ, தா, தீ, தை, நா, நீ, பா, பூ, பை, போ, மா, மை, வா, வை ஆகிய 17 ஒரெழுத்துச் சொற்கள் மட்டுமே தற்காலத்தில் பெருமளவு வழக்கில் உள்ளன.

பகுபதம்

வேலன், படித்தான் ஆகிய சொற்களைக் கவனியுங்கள்.

வேலன் என்னும் சொல்லை வேல் + அன் எனப் பிரிக்கலாம்.

படித்தான் என்னும் சொல்லை படி + த் + த் + ஆன் எனப் பிரிக்கலாம்.

இவ்வாறு சிறுசிறு உறுப்புகளாகப் பிரிக்கும் வகையில் அமையும் சொற்களைப் பகுபதங்கள் என்பர். பிரிக்கப்படும் உறுப்புகளைப் பகுபத உறுப்புகள் எனக் குறிப்பிடுவர்.